

ת"פ 33317/05/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד עאמר אבו עואד (עציר) - הובא שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 33317-05-22 מדינת ישראל נ' אבו
עואד(עציר)
בפני כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד מתן פחימה
נגד
הנאשם
עאמר אבו עואד (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בכניסה למגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק) וגניבה, עבירה לפי סעיף 384 בחוק.

כתב אישום מתוקן

1. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20.02.2022, סמוך לשעה 07:00, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת במושב תדהר על פי הזמנתה, על מנת לבצע עבודות גינון בחצר ביתה. לאחר מכן, סמוך לשעה 10:00, אמרה המתלוננת לנאשם כי היא יוצאת מביתה, ולשאלתו השיבה כי היא נוסעת לבאר שבע. המתלוננת נעלה באמצעות מפתח את חדר השינה שבקומה השנייה של הבית ועזבה את המקום כשהיא משאירה את חלון הסלון פתוח על מנת לאפשר מעבר לחתוליה, בעוד הנאשם המשיך בעבודה בחצר הבית.

בהמשך, נכנס הנאשם לבית דרך חלון הסלון, התפרץ לחדר השינה בכך שפתח את דלת החדר אשר הייתה נעולה, בדרך שאינה ידועה למאשימה ונכנס לתוכו, פתח מגירה שבשידת החדר וגנב מתוכה תכשיטים שונים, ביניהם גם תכשיטי זהב (להלן: הרכוש).

עוד על פי העובדות, סמוך לשעה 11:53, התקשר הנאשם למתלוננת והודיע לה כי סיים את העבודה. וסמוך לשעה 14:00, פגשה המתלוננת את הנאשם במושב ברוש, שילמה לו ₪ 400 תמורת עבודתו. בהמשך היום, סמוך לשעה 21:00, הבחינה המתלוננת כי הרכוש נגנב מביתה.

למחרת, ביום 21.02.2022, התקשרה המתלוננת לנאשם ואמרה לו כי הרכוש נגנב, וגילתה כי היא חושדת בו. תחילה, הכחיש הנאשם כי גנב את הרכוש, אך בהמשך השיחה הודה, התנצל בפני המתלוננת ואמר לה כי ישיב את כל הרכוש שגנב, בהמשך, נפגשו השניים במושב ברוש, אז השיב הנאשם למתלוננת את הרכוש הגנוב.

טיעוני הצדדים לעונש

2. התביעה בטיעוניה בכתב ועל פה, ציינה בערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו כשלדידה מידת פגיעתו משמעותית, בין היתר, בהינתן כי ניצל את האימון שנתנה בו בעלת הבית בגינתה עבד, עת הותירה את חלון הסלון פתוח עבור החתולים שלה, כשלצורך גניבת תכשיטיה התפרץ לחדר השינה שלה שהיה נעול. נטען כי הגם שהנאשם החזיר את התכשיטים שגנב, הוא לא עשה כן משום שהתחרט אלא כי נתפס על ידי המתלוננת אשר אמרה לו כי היא חושדת בו.

לדידה של התביעה, נוכח שהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הן חמורות, מתחם העונש ההולם את האירוע צריך וינוע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם, ציינה באחריות שלקח על מעשיו והודאתו שחסכה זמן שיפוטי, לצד העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, ועל כן עתרה לגזור את עונשו ברף הנמוך של המתחם, קרי 12 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף להשית ענישה נלווית שתכלול קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם, עו"ד נאשף דרויש טען כי מתחם העונש לו עתרה התביעה מחמיר עם הנאשם ולמעשה אינו הולם את מעשי העבירות שביצע. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל נמצא במקרים החמורים של עבירת ההתפרצות לא בעבירת הכניסה לבית מגורים בנייה הקפיד המחוקק לאבחן ולא רק זאת, אלא כי נסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון אינן ברף חומרה גבוה בכל היבט, בין אם בקשר עם אופן הכניסה לבית המגורים ובין עם העובדה כי הנאשם החזיר את כל שגנב לידי המתלוננת ועוד קודם הגשת תלונה במשטרה תוך שהוא בוכה ומביע צער כן ואמיתי על מעשיו. ב"כ הנאשם הדגיש בעובדה כי הנאשם כשל במעשיו, עם זאת סבר, כי יש לתת משקל משמעותי לחרטה לאחר ביצוע מעשה הגניבה שמצאה ביטוי בהחזרת הרכוש הגנוב ובהינתן כי מדובר במי שמתגורר בשטחי הרשות ויכול היה לבחור שלא להודות בגניבה, ולא להחזיר את שגנב, בשים לב לקושי שהיה כרוך באיתורו לאחר מכן בשטחי הרשות.

לדיו של הסנגור, מתחם העונש ההולם צריך ויחל מ 6 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם טען כי אילו היה מדובר במי שאינו תושב השטחים אז מצבו היה טוב יותר, שכן הייתה ניתנת לו ההזדמנות להליך טיפולי אצל שירות המבחן והעונש שהיה נגזר עליו היה מופחת משמעותית מזה הצפוי לנאשם. על כן סבר הסנגור, אין להוסיף להחמיר עם הנאשם ונכון יהיה להסתפק בימי מעצרו, בשים לב לנתוניו האישיים, גיל 40, נעדר עבר פלילי, בעל היתר עבודה בישראל שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, אב לילדה קטנה וחולה, אשר מעצרו עד כה מסב לה כמו לכל בני המשפחה צער גדול.

הנאשם בכה במהלך הדיון כך גם אביו. בדבריו התנצל על שעשה. לדבריו מעולם לא פגע באחר, זו הפעם הראשונה והאחרונה. לדבריו הוא עובד בישראל, בהיתר, מזה 13 שנים ומעולם לא הסתבך בפלילים, עד הפעם הזו עליה הוא מצטער מאוד, ולמד את לקחו. בסוף הדיון הביע בפני הסנגור את בושתו בשל מעשיו וביקש כי הפרוטוקול לא יועבר אליו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

3. בקביעת מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם אתחשב **בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.**

כמו התפרצות לבית מגורים, כך כניסה לבית מגורים, **אינה עבירת רכוש גרידא**. העבירות מקפלות בתוכן מגוון נזקים ופגיעות ישירות ופוטנציאליות בקורבנות העבירה. בעבירות של התפרצות ו/או כניסה לבית מגורים וגניבה מתוכו, נפגעים הערכים שנועדו להגן על קניינו של אדם, תחושת הביטחון, הפרטיות, שגרת חייו ושלווה הנפשית. מעבר לנזק הכספי וחילול פרטיותו של בעל בית המגורים לרבות הפגיעה בתחושת הביטחון האישי, עבירות של כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, טומנות בחובן חומרה ומסוכנות משמעותיות להתפתחות אלימה בין מסיג הגבול/הפורץ לבין דיירי המקום. יש לייחס משקל משמעותי לתחושות החשש, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי והפגיעה בפרטיות שהן מנת חלקו של נפגע העבירה המגלה כי אדם זר חדר לביתו מבצרו.

העונש המרבי על עבירות של כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע הינו 5 ו-7 שנות מאסר בהתאמה, זאת ללא קשר אם בוצעה גניבה או לא, שהינה עבירה נפרדת אשר העונש לצידה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הוא עד 3 שנות מאסר. נוכח ריבוי, גורמות עבירות הרכוש לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור, נוכח החשש והצורך לשמור ולהגן על רכושו בכלל ובית מגוריו בפרט.

נסיבות ביצוע העבירות

4. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים אינה בעצמה נמוכה אם כי אינה גבוהה כפי שמבקשת להציג התביעה. המדובר באירוע שראשיתו בהזמנת המתלוננת את הנאשם לבצע עבודות גיבון בחצר ביתה וככל הנראה על רקע הכירות מוקדמת. בהמשך, המתלוננת מסרה לנאשם כי היא נוסעת לבאר שבע ובתוך כך הותירה את חלון הסלון פתוח עבור חתוליה, הנאשם ניצל "חלון הזדמנויות" בדמות בית פתוח לרווחה וריק מדיירים ונכנס פנימה וגנב מרכושה של המתלוננת, תכשיטים שהיו במגירה בחדר השינה.

הנאשם מעל באימון שניתנה בו המתלוננת, גם מעל באימון שניתן בו בדמות היתר כניסה לעבוד בישראל.

הנאשם אמנם כשל במעשיו שעה שנכנע ליצרו והתפתה להיכנס לתוך הבית, לתוך חדר השינה של המתלוננת וגנבה מרכושה. ואולם, לצד החומרה שבמעשיו, יש לחדד בעובדה כי הנאשם לא תכנן את מעשיו, ולבטח לא הייתה כל התארגנות מצדו לביצועם וודאי לא שימוש באמצעי פריצה וכדומה.

המדובר בכניסה לבית מגורים, עת הנאשם עובד בחצר הבית שנשאר פתוח ובידיעת הנאשם כי הבית ריק מדייריו כך שהסיכון להתקלות עם מי מדייריו ולקיומו של סיכון להתפתחות אלימה היה קלוש ביותר.

אשר לרכוש שנגנב, אין חולק הוחזר במלואו לידי המתלוננת, ושלא כטענת המאשימה יש לחדד כי הנאשם לא נתפס על ידי המתלוננת בעת מעשה גם לא לאחר המעשה. המתלוננת יצרה עם הנאשם קשר טלפוני לאחר שהבינה כי תכשיטים נעלמו ממקומם והעלתה חשדה בו. הנאשם הודה מיד באוזניה כי הוא זה שנטל את התכשיטים, התחרט על מעשיו ובקש להחזיר את שגנב ועשה כן בפגישה שקבעו השניים בניהם למחרת היום, כשכל האמור נעשה קודם שהוגשה נגדו תלונה במשטרה. קרי, הודאת הנאשם במעשה, החרטה והחזרת הרכוש הגנוב נעשו קודם התלונה במשטרה, מה שמלמד ובמובהק על חרטה כנה ואמיתית של הנאשם על מעשיו. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי הנאשם יכול היה להכחיש את דבר הגניבה, כמו גם לבחור שלא להחזיר את הרכוש שגנב ובהיותו תושב הרשות

הפלסטינית הסבירות לתפיסתו אינה גבוהה.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לתת משקל משמעותי להתנהלות הנאשם סמוך לאחר ביצוע מעשי העבירה לרבות לתוצאתם אשר לא רק שביטלה את נזקה הממוני הצפוי של המתלוננת, ולא רק שהשיבה את הביטחון האישי של המתלוננת בידעתה כי העברין נתפס ויענש, אלא גם חסכה זמן משמעותי של גורמי האכיפה בחקירת האירוע.

ענישה נוהגת

5. מתחם הענישה בעבירות התפרצות או כניסה לבית מגורים וגניבה, נע על ספקטרום רחב, הכל תלוי נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן. מתחם ענישה בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, אושר בבתי משפט מחוזיים והעליון. ראו למשל, דברי בית המשפט בעפ"ג 27076-08-15, **ראובן נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] "**אין גם לומר שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על עבירת ההתפרצות והגניבה הנוכחית, ובהינתן שמתחם הענישה שלעצמו (12-24 חודשים - י.ע.) סביר ומקובל, אף על ההגנה, הינו מופרז ובלתי מידתי בעניינו**".

ובעפ"ג 49066-05-15 **בלעום ואח' נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] ציין בית המשפט (מחוזי חיפה) כי בעבירות של התפרצות לבית מגורים: "**מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, שנע בין 30 - 10 חודשי מאסר לכל עבירה אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון**". ובעפ"ג 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); ובעפ"ג 28478-04-13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); ובת"פ 49787-02-13 **מדינת ישראל נ' לוי ביטון** (פורסם במאגרים)

ברע"פ 6210/18 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (03.09.18), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור בעניינו של מבקש שהורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למגורים וגניבה. המבקש הוביל את הנאשמים למקום, המתין להם ברכב ומילט אותם עם הרכוש הגנוב. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין **10-24 חודשי מאסר** וגזר על המבקש, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

אשר לעבירות של כניסה לבית מגורים וגניבה, נמצא למשל, כי בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 39268-08-17 **עבדאלרחים סייד נ' מדינת ישראל** (22.11.2017) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של **כניסה לבית מגורים לשם גניבה**. המערער נכנס דרך חלון המקלחת לבית וגנב תכשיטים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין **9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, צעיר בן 19, בעל 2 הרשעות קודמות, **11 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-8 חודשי מאסר.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 28182-03-17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (24.5.2017), נדחה ערעורו של מערער שהורשע בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בכך שנקש את דלת הבית ומשנוכח שאין מענה נכנס מבעד לחלון וגנב שרשרת זהב ששוויה 5000 ₪ אותה מכר תמורת 1,000 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין **8 ועד 18 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, **13 חודשי מאסר** תוך הפעלת מאסר על תנאי כך שירצה 19 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ב"ש) 34228-05-21 **מדינת ישראל נ' יבגני צ'מריסקי** (16.08.2021) קבע בית המשפט מתחם עונש בין **6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בכניסה לבית מגורים וגניבה בכך שנכנס לביתו של המתלונן דרך דלת הכניסה אשר הייתה פתוחה ונטל את המכשיר הנייד של המתלונן שהיה על השולחן במטבח.

בת"פ (שלום ב"ש) 61253-12-18 **מדינת ישראל נ' יצחק עמוש** (12.03.2020) קבע בית המשפט מתחם עונש בין **10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל**, בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בנסיבות בהן נכנס הנאשם לדירה [דרך הדלת] וגנב שני מכשירי טלפון ניידים חכמים. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, גזר בית המשפט ל **13 חודשי מאסר** והפעיל מאסר על תנאי כך שהנאשם ירצה 20 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 11259-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו עלאן** (ניתן ב 02.05.22) נדון בפני מקרה שנסיבותיו קרובות מאוד למקרה הנדון. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, כניסה לבית מגורים וגניבה. הנאשם תושב הרשות הפלסטינית, נכנס לישראל ללא היתר, לאחר שהוזמן על ידי המתלוננים עמם יש לו היכרות, לבצע עבודת שיפוץ בבית העסק שלהם. הנאשם הגיע לנווה זוהר שם מתגוררים המתלוננים, וביודעו כי אינם בבית, פתח את הדלת שהייתה סגורה אך לא נעולה, ניגש לחדר השינה בו הייתה כספת, פתח את חלקה האחורי ונטל מתוכה שרשראות, טבעות זהב, שיק בסך ₪ 24,300 ואקדח אוויר. **לאחר שגנב את רכושם של המתלוננים, יצר עמם הנאשם קשר עוד קודם הגשת התלונה במשטרה, התנצל על מעשיו, ובאמצעות אחר החזיר לידיהם חלק מהרכוש שגנב מהם. מתחם העונש ההולם נקבע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.** עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי מוכיח בעבירות כניסה לישראל שלא כדין ועבירות רכוש בגינם ריצה תקופת מאסר ממושכת, נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בר הפעלה שהיה לחובתו.

בת"פ 44447-12-19 **מדינת ישראל נ' מוריס אדרי** (ניתן ב 19.7.21) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בקשירת קשר לפשע, התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה וגניבה. נסיבות המקרה כוללות הגעת הנאשם יחד עם שניים אחרים ממרכז הארץ לעיר ערד שבנגב, ברכב, מונית בה נהג הנאשם, במטרה להתפרץ ליחידת הדיור בה מתגורר המתלונן לאחר שהגיע אליהם מידע כי המתלונן מחזיק בסכום כסף של ₪ 120,000 בחדרו. השלושה הגיעו בשעת לילה מאוחרת, המתינו עד לשעת בוקר ולאחר שוודאו כי המתלונן לא נמצא ביחידת הדיור, האחרים התפרצו ליחידת הדיור, גנבו את כספו של המתלונן אותו חלקו ביניהם לאחר ששילמו לנאשם סך ₪ 10,000 מסך הכספים הגנובים.

נסיבות ביצוע העבירות נמצאו חמורות נוכח שדובר בתכנית עבריינית שתוכננה בקפידה ומראש על בסיס מידע קודם ואשר כללה נסיעה ארוכה ממרכז הארץ לדרומה, לרבות תצפית ממושכת לעבר דירת המתלונן. עם זאת, הרף התחתון של מתחם העונש הנוגע לחלקו של המתלונן, נקבע בין 9 ל 24 חודשים. בבחינת מתחם העונש הובאו בחשבון - חלקו היחסי של הנאשם בכלל האירוע, בין היתר כי לא היה שותף לקשר מראש, ולא להתפרצות בפועל שמצא ביטוי גם בחלקו בסכום הכסף שנגנב. משקל משמעותי ניתן לשיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם המשטרה, אשר בין היתר הביא למעצרם ועונשם של השניים האחרים, חסך זמן חקירה וזמן שיפוטי יקרי ערך.

בת"פ (קריית גת) 39799-04-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.06.20), הנאשם הורשע בעבירות התפרצות וגניבה, בכך שהתפרץ לדירת אחותו בשתי הזדמנויות וגנב מארנקה ₪ 4,100. בית המשפט קבע את מתחם עונש בין **8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 22 חודשי מאסר בפועל**. חרף תסקיר שלילי, עבר פלילי שהתיישן והעדר

הליך שיקומי, לאחר שהביא בחשבון יציבות תעסוקתית, הודאתו בביצוע העבירות וגילו של הנאשם, גזר עליו **8 חודשי עבודות שירות** לצד ענישה נלווית.

בת"פ (ב"ש) 17-03-49063 **מדינת ישראל נ' סעיד אלצאנע** (30.11.17), הנאשם הורשע בעבירות התפרצות לדירת מגורים וגניבה, בנסיבות לפיהן טיפס על גדר הבית, נכנס לחצר ומשם התפרץ לבית וגנב רכוש בסך 7,000 ₪. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין **9-20 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום ב"ש) 13036-08-17 **מדינת ישראל נ' בונדרנקו** (2.5.2018), הורשע הנאשם בשורה של מעשי כניסה והתפרצות. לעבירות הכניסה וגניבה קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין **8 עד 18 חודשי מאסר בפועל**.

מכלל הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי למידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הכניסה לבית מגורים (להבדיל מעבירת ההתפרצות במקרים אליהם הפנתה התביעה) סבורתני כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נכון כי ינוע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר.

עונשו של הנאשם

6. עבירות הרכוש בכלל ועבירות ההתפרצות והכניסה לבתי מגורים מהוות מכת מדינה ועל כן בשיקולים לחומרא יש לתת משקל משמעותי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

במקרה הנדון, המדובר בנאשם שנטל אחריות על מעשיו, התחרט בפני המתלוננת ובקש להחזיר את שגנב, סמוך לאחר מעשי הגניבה ועוד קודם שהוגשה תלונה למשטרה, הוא עשה כן. הנאשם, בן 40 נעדר עבר פלילי, אשר לדבריו (שלא נסתרו על ידי התביעה) עובד בישראל בהיתר מזה 13 שנים, מעולם לא הסתבך בפלילים, זו מעידתו הראשונה שאירעה בנסיבות חריגות יחסית. ניתן להתרשם כי ההליך הפלילי שהתנהל נגדו, לרבות מעצרו לראשונה בחייו מאחורי סורג ובריח למעלה מ-6 חודשים, הרחק מבני משפחתו וללא יכולת לכלכל אותם, מהווים גורמי הרתעה משמעותיים עבורו, מה גם כי תנאי מעצרו קשים יותר מהרגיל.

ייתן משקל כי נוכח הרשעתו יכול וימנע מהנאשם, לפחות לתקופת זמן מסוימת, קבלת היתר כניסה לעבודה בישראל מה שסביר להניח יוביל לפגיעה בפרנסתו.

עוד בגדרי השיקולים לקולא ייתן משקל נכבד לאחריות שנטל הנאשם על מעשיו אף קודם שנפתחה נגדו חקירה משטרתית, על החרטה הכנה אותה הביע מיד וסמוך לאחר מעשיו, ואשר מצאה ביטוי ממש בהחזרת הרכוש שגנב לידי המתלוננת תוך שהוא מביע בפניה חרטה עמוקה. ייתן משקל כי הודאת הנאשם כבר בתוך האירוע חסכה זמן יקר מכלל הנוגעים בהליך הפלילי המשפטי שנפתח נגדו ולרבות של היחידה החוקרת.

אשר לרכיבי ענישה כספיים, בהינתן כי הנאשם החזיר את כל הרכוש לידי המתלוננת, תקופת מעצרו ומאסרו, סבורני כי בענישה כלכלית צופה פני עתיד יהיה מענה הולם.

סוף דבר

לאחר שקלול ואיזון בין מכלול שיקולי הענישה השונים ומצבור נסיבות המקרה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 8 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. התחייבות כספית בסך 4,000 ₪ שלא יעבור עבירות רכוש מכל סוג, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.